

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.640/2023/8.

A tanács tagjai: Dr. Szabó Klára a tanács elnöke

Dr. Parlagi Mátyás előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes: felperes

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Hevesi Szilvia ügyvéd

(felperesi képviselő címe)

Az alperes: alperes

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Csótya Andrea ügyvéd

(alperesi képviselő címe)

A per tárgya: szerződés létrehozása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Gyulai Törvényszék 9.Pf.25.070/2023/6.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Gyulai Járásbíróság 7.P.20.011/2022/58.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 323.266 (háromszázhuszonháromezer-kétszázhatvanhat) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes édesanyja. A felperes, valamint házastársa (a továbbiakban: örökhagyó) a családi gazdaság tagjaiként, az alperes testvére annak alkalmazottjaként gazdálkodást folytattak. Az alperes is a családi gazdaság alkalmazásában állt, ennek keretében adminisztrációs feladatokat látott el, többek között elkészítette a családi haszonbérleti szerződéseket. Az alperes tulajdonában álló földeket a családi gazdaság haszonbérleti szerződés alapján művelte.

[2] Az örökhagyó végintézkedés nélkül meghalt 2020 júniusában. A felperes át kívánta venni a családi gazdaság vezetését oly módon, hogy abba tagként belép az alperes testvére, akivel közösen folytatják a termelést, valamint fennmaradnak az alperessel korábban megkötött haszonbérleti szerződések is. A hagyatéki eljárás alatt a felperes, az alperes és az alperes testvére tárgyalásokat folytattak, amelynek eredményeként rész-osztályos egyezséget kötöttek (a továbbiakban: egyezség). Az egyezség tartalmazta azoknak a földeknek a megjelölését, amelyek az egyezség alapján az alperes tulajdonába kerülnek, majd rögzítette az alperesnek 2020-ra járó haszonbér összegét azzal, hogy azt a felperes és az alperes testvére 2020. december 31-ig egyetemlegesen megfizetik. Az alperes feltétlen és visszavonhatatlan nyilatkozattal kijelentette, hogy az egyezség alapján tulajdonába kerülő, korábban az örökhagyó által haszonbérlet jogcímén használt ingatlanokat 2021. január 1-től kezdődően 5 éves időtartamra haszonbérbe adja a felperesnek mint leendő családi gazdálkodónak azzal, hogy a felek nem zárkoznak el a haszonbérleti szerződés ezt követő meghosszabbításától.

[3] A felperes és az alperes testvére eljárak annak érdekében, hogy a családi gazdaság vezetője a felperes, annak tagja az alperes testvére legyen, de a hatóság ehhez nem járult hozzá. A felperes ezt követően maga kívánt új családi gazdaságot alapítani, de ezt a kérelmét elutasították. Ezt követően az alperes testvére alapított családi gazdaságot gyermekével és élettársával, míg a felperes östermelőként folytatta tovább a mezőgazdasági tevékenységet.

[4] A közjegyző az egyezségben foglaltaknak megfelelően adta át a hagyatékot. A felperes és az alperes testvére a hagyatékátadó végzés 2021. február 23-i jogerőre emelkedését követően intézkedtek az alperesnek járó haszonbérleti díj megfizetése iránt, egyúttal felhívták az alperest a haszonbérleti szerződés megkötésére, amelytől az alperes elzárkózott.

A kereset és az alperes védekezése

[5] A felperes az egyezségben megkötni vállalt haszonbérleti szerződés létrehozását kérte.

[6] Indokolása szerint az egyezség szerződésnek minősül, amit ő teljesített, ezért jogosult az alperesi kötelezettség teljesítésének a követelésére a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:58. §-a, a 6:62. §-a és a 6:63. §-a alapján. Az egyezségben a felek megállapodtak a szerződés tárgyában, a szerződés időtartamában, valamint a haszonbérben is azzal, hogy ha a haszonbérleti díj mértéke az időmúlásra tekintettel már nem helytálló, akkor annak szakértő általi megállapítását kérte a Ptk. 6:63. § (3) bekezdése alapján. Az alperes a Ptk. 6:64. §-a szerint nyilatkozatához kötve van, amit a Ptk. 6:65. § (4) bekezdése alapján nem vonhat vissza. Ő a Ptk. 6:137-6:138. §-a értelmében jogosult bírósághoz fordulni a szerződés teljesítésének kikényszerítése érdekében. Hivatkozott a GKT 26/1973. számú állásfoglalásra, valamint jogi érvelését kiegészítve arra is, hogy a peres felek egyezségbe foglalt megállapodása előszerződésnek tekinthető.

[7] Az alperes kérte a kereset elutasítását.

[8] Indokolásában nem vitatta az egyezség létrejöttét és annak tartalmát, ugyanakkor arra hivatkozott, nem valósult meg az a feltétel, hogy a felperesnek mint leendő családi gazdálkodónak adja haszonbérbe a földeket, mivel a családi gazdaságot kettéválasztották. A felperes nem rendelkezik megfelelő feltételekkel a földműveléshez, így kérdéses a haszonbérleti díj határidőben történő megfizetése. A felperes késlekedett a szerződés megkötésével, annak lényegi rendelkezései tekintetében nem folyt egyeztetés, valamint a felperes késlekedett a korábbi haszonbérleti díj megfizetésével is. Jogi érvelése kiegészítésében kifejtette, az egyezség nem értékelhető előszerződésnek, mert még az sem volt egyértelmű, hogy ki lesz a szerződő fél, a felperes milyen minőségben szerződik. Pusztán kötelezettségvállalás történt arra, hogy egyeztetés eredményeként szerződést fognak aláírni. Az egyezség nem terjedt ki valamennyi lényegesnek minősített kérdésre, így például a haszonbérleti díjra, a kifizetés időpontjára, módjára, a jogosult személyére és a biztosítékok meghatározására.

Az első- és a másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes mint haszonbérelő és az alperes mint haszonbérbeadó között létrehozta a haszonbérleti szerződést az ítélet rendelkező részében meghatározott tartalommal.

[10] Indokolásában az egyezség létrejöttének körülményeit és az egyezség tartalmát, valamint a meghallgatott tanúk vallomását ismertette. Ezt követően rögzítette, elfogadta a felperes azon hivatkozását, hogy a haszonbérleti szerződés megkötésére vonatkozó ajánlat és elfogadás jött létre, azonban ez – a felperes későbbi jogi érvelésének megfelelően – egy előszerződés megkötését eredményezte a felek között. A BH2012. 290. számú határozat alapján az előszerződésből kötelmi igény keletkezik a végleges szerződés megkötésére. A felek között az előszerződés létrejött, azonban az alperes nem tett eleget az ebből eredő szerződéskötési kötelezettségének, ezért a felperes jogosult vele szemben a szerződés létrehozása érdekében igényt érvényesíteni.

[11] Az alperes által előadott érveket úgy értékelte, hogy azok megfelelnek a Ptk. előszerződés megkötése alól mentesítő körülményváltozásokra történő hivatkozásoknak, ugyanakkor azokat alaptalannak ítélte. A felek között nem volt vitatott, hogy a haszonbérleti díj összegét az egyezségben nem határozták meg pontosan, mert eltérő adatokból szerettek volna kiindulni. A felperes azonban elfogadta az alperesnek azt a kérelmét, hogy a helyben szokásos haszonbérleti díjakat vegyék alapul, ezért keresetlevelét is már úgy terjesztette elő, hogy ennek megállapítására szakértő kirendelését kérte, amely megfelel a Ptk. 6:63. § (3) bekezdésének. Az elsőfokú bíróság a felek közös kérelmére szakértőt rendelt ki. A szakvéleményt aggálytalannak ítélte, és a haszonbérleti díj összegét erre figyelemmel határozta meg.

[12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[13] Indokolásában idézte a Ptk. 6:73. § (1) bekezdését, Magyarország Alaptörvénye 28. cikkét, Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása indokolását, a Ptk. 6:73. §-ához

fűzött indokolást és kommentárirodalmat. Mindezek alapján kiemelte, a Ptk. csak arra hatalmazza fel a bíróságot, hogy valamelyik fél kérelmére a szerződést a felek által meghatározott feltételekkel létrehozza, nem illeti meg azonban a végleges szerződés tartalmi alakításának a joga. A végleges szerződés létrehozását segíti elő a Ptk. – a bíróság beavatkozási lehetőségének radikális leszűkítésére tekintettel alkotott – új szabálya, amely az előszerződés létrejöttéhez megkívánja, hogy meghatározza a létrehozni kívánt szerződés lényeges feltételeit. A bírói gyakorlat szerint az előszerződés tartalma alapján megállapíthatónak kell lennie, hogy a felek szándéka milyen szerződés megkötésére irányult, ezért tartalmaznia kell a későbbi időpontban megkötni kívánt szerződés lényeges elemeit (Kúria Pfv.V.21.277/2021/13.). A Ptk. 6:349. § (1) bekezdése alapján a haszonbérleti szerződés lényegi tartalmi eleme a felek személye, a haszonbérlet tárgya és a haszonbér. Az egyezségből megállapítható a felek személye és a haszonbérlet tárgya, azonban a haszonbérrel kapcsolatban semmit nem tartalmaz. A feleknek a lényeges feltételekben meg kell állapodniuk, az bizonyítással nem pótolható. A haszonbér mint lényeges tartalmi elem hiányában a felek között nem jött létre előszerződés, ugyanakkor csak létrejött és érvényes előszerződés teljesítése követelhető (Kúria Pfv.V.21.277/2021/13.). Előszerződés hiányában a felek között nem kerülhet sor a haszonbérleti szerződés bíróság általi létrehozatalára.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen új határozat hozatalával az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:34. §-át, a 6:58. §-át, a 6:61. §-át, a 6:63. §-át, a 6:65. §-át és a 6:138. §-át.

[15] Indokolása szerint keresetét a Ptk. szerződések teljesítésére vonatkozó rendelkezéseire alapította azzal, hogy megjelölte a szerződés teljesítésének kért módját, vagyis azt, hogy a bíróság hozza létre a haszonbérleti szerződést. Az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott és létrehozta a felperesi teljesítés ellentételezéseként az alperes által megkötni vállalt haszonbérleti szerződést. A másodfokú bíróság a keresetet elutasította, ugyanakkor a jogvitát kizárólag a Ptk. előszerződés szabályait rögzítő 6:73. §-ának az alkalmazásával vizsgálta meg, és teljes egészében figyelmen kívül hagyta az egyezség mint szerződés felperesi teljesítését és alperesi teljesítetlenségét. A másodfokú bíróság mellőzte annak értékelését, hogy a haszonbérleti szerződés megkötésére tett alperesi feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettségvállalás nem pusztán egy előszerződés volt, hanem a felperesi teljesítés fejében járó alperesi ellenszolgáltatás. Az egyezségről szóló szerződés érvényessége és hatályossága nem volt vitatott, az érvényes szerződéshez pedig kötelmi kötőerő kapcsolódik.

[16] Keresetének ténybeli alapja a felek közötti szerződés (egyezség) révén létrejött polgári jogviszony volt. Perbeli igénye, az általa érvényesíteni kívánt jog az egyezség mint szerződés alapján a szerződés alperes általi teljesítésére irányult. Követelését saját szerződésszerű teljesítéséből eredeztette. A másodfokú bíróságnak az általa érvényesített anyagi jogi igényből és az annak alapjaként előadott tényállításokból kellett volna kiindulnia. Az érvényesen létrejött szerződés jogkövetkezménye, hogy önkéntes teljesítés hiányában az abban foglaltak kikényszeríthetők, illetőleg szerződés teljesítésére kötelezés jogcímén peres eljárásban követelhetők. Az általa megjelölt anyagi jogszabályok megsértése körében hivatkozott a szerződésszegés fogalmára, annak jogkövetkezményére, valamint az ajánlat

visszavonhatatlanságára. A másodfokú bíróság jogszabálysértően mellőzte ezeket a jogszabályi rendelkezéseket. A haszonbérleti díj meghatározása körében a Ptk. 6:63. § (3) bekezdésére hivatkozott azzal, hogy ha a szerződés létrejött, de a felek az ellenszolgáltatás mértékét nem határozták meg egyértelműen vagy piaci árat kötöttek ki, akkor a teljesítési helynek megfelelő piacon a teljesítési időben kialakult középárat kell megfizetni. A jelen ügyben nem arról van szó, hogy a felek egy hiányos tartalmú előszerződést kötöttek, hanem arról, hogy létrejött egy érvényes és hatályos szerződés, amit ő teljesített, az alperes pedig nem. Erre a szerződésre a teljesítési hely piacán a teljesítési időben kialakult középárat kell megfizetni. Az alperes feltétlen és visszavonhatatlan kötelezettségvállalásából arra lehet következtetni, hogy a haszonbérleti szerződés megkötésével és így a haszonbérleti díjjal szemben nem támasztott feltételt, elfogadta a Ptk. 6:63. § (3) bekezdésében foglaltakat.

[17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében – tartalma szerint – kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.

[18] Indokolása szerint a felülvizsgálati kérelem nem határozott. Az ügy érdemében arra hivatkozott, hogy az egyezségben a felek nem állapodtak meg lényeges kérdésekben, ezért az nem minősülhet előszerződésnek a Ptk. 6:73. § (1) bekezdése alapján. A haszonbérleti szerződés lényeges feltétele a haszonbér összege a Ptk. 6:349. §-ára tekintettel. A bírói gyakorlat idézésével arra hivatkozott, nem minősül előszerződésnek az a megállapodás, amely alapján csak az egyik felet terhelő szerződéskötési kötelezettség, nem hozható létre a végleges szerződés, ha annak lényeges tartalmi elemei nem határozhatók meg, valamint az előszerződés érvényessége előkérdése a teljesítésének. Az egyezségben nem szerepelt a haszonbér összege, ezért nem jött létre előszerződés.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem tartalmazza a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 413. § (1) bekezdés *d)* pontjában írtakat, ezért a Kúria azt érdemben bírálta el.

[20] A Pp. 413. § (1) bekezdése és a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[21] A felperes felülvizsgálati kérelmét arra alapította, hogy a másodfokú bíróság a jogvitát kizárólag az előszerződést szabályozó Ptk. 6:73. §-a alapján bírálta el, azonban figyelmen kívül hagyta, hogy az egyezség nem pusztán előszerződés volt, hanem érvényes és hatályos szerződés, amit ő teljesített, az alperes viszont nem, holott a kötelezettségvállalás a felperesi teljesítés fejében járó alperesi ellenszolgáltatás volt. Az általa érvényesíteni kívánt jog az egyezség mint szerződés alperes általi teljesítése volt. A jogerős ítélet sérti a szerződés teljesítésére vonatkozó anyagi jogszabályhelyeket, mert a másodfokú bíróság mellőzte azok alkalmazását.

[22] A felperes felülvizsgálati kérelmében tehát azt állította, hogy keresetét nem az előszerződés szabályára alapítva terjesztette elő, hanem az alperes szerződésszegésére és saját teljesítésére utalva kérte az egyezség mint szerződés teljesítésére kötelezni az alperest. A teljesítésre kötelezés módjaként jelölte meg, hogy a bíróságtól az egyezség kikényszerítését, azaz a megkötni vállalt haszonbérleti szerződés létrehozását kéri. A felperes által körülírt jogszabálysértés lényege, hogy az eljáró bíróságok nem a keresettel érvényesített jogot bírálták el; ugyanakkor eljárási jogszabályhely megsértését nem állította, ezért a Kúriának e hivatkozást figyelmen kívül kellett hagynia. A felperesi hivatkozás ugyanakkor más okok miatt sem volt érdemben vizsgálható.

[23] A polgári perben igényt érvényesítő felperesnek keresetlevelében az érvényesíteni kívánt alanyi jogot [Pp. 7. § (1) bekezdés 11. pont] a jogalap megjelölése útján kell feltüntetnie [Pp. 170. § (2) bekezdés *b*) pont]. Ennek körében – ahogy a Kúria Pfv.I.21.157/2022/10. számú határozata [25] bekezdésében már kifejtette – akár szöveges formában arra az anyagi jogi jogszabályi rendelkezésre kell egyértelműen azonosítható módon rámutatnia, ami az alanyi jogot közvetlenül keletkeztető tényeket meghatározza és annak alapján az igény támasztására feljogosít [Pp. 7. § (1) bekezdés 8. pont]. Ugyanakkor a Pp. szabályozásában is érvényesül a tartalom szerinti elbírálás elve, amely szerint a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe [Pp. 110. § (3) bekezdés]. A keresettel érvényesített jog (jogállítási) megváltoztatása keresetváltoztatás [Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pont], míg a jogállítási, a tényállítási és a kereseti kérelem közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelés [Pp. 170. § (2) bekezdés *d*) pont] megváltoztatása nem minősül keresetváltoztatásnak, az bármikor feltételek nélkül megtehető [Pp. 221. § (1) bekezdés *g*) pont]. A bíróság a kereseti kérelemhez és a jogállításhoz kötve van [Pp. 342. § (1) és (3) bekezdés], de a jogi érveléshez nem, mert a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 2. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak jogalkalmazási tevékenysége során a jogszabályok érvényesülését kell biztosítania, így az érvényesített jogon és a kereseti kérelmen belül a fél jogi érvelésétől eltérő indokok mentén is határozhat. A bíróság érdemi döntése ugyanakkor nem terjedhet ki olyan jogra, amit a fél a perben nem állított [Pp. 342. § (3) bekezdés].

[24] Ha a felperes szerződésszegésre alapított teljesítés követeléséhez való alanyi jogot érvényesít [Pp. 7. § (1) bekezdés 11. pont], akkor ennek jogalapja [Pp. 7. § (1) bekezdés 8. pont] a Ptk. 6:138. §-a. Ha viszont előszerződésre alapított szerződés létrehozatala iránti alanyi jogot érvényesít, akkor a jogalap a Ptk. 6:73. § (1) bekezdése. Ez ugyanis az az anyagi jogi jogszabályi rendelkezés, ami az alanyi jogot *közvetlenül* keletkeztető tényeket meghatározza, valamint feljogosítja a jogosultat az *igény támasztására*: eszerint a felek előszerződést kötöttek arra, hogy későbbi időpontban egymással szerződést kötnek, valamint megállapították e szerződés lényeges feltételeit, a felperes ezért a bíróságtól kérheti a szerződés létrehozását az előszerződésben megállapított feltételeknek megfelelően.

[25] A jelen ügyben az elsőfokú bíróság a felperes perbeli nyilatkozatait úgy értelmezte [Pp. 110. § (3) bekezdés], hogy a kereset eredetileg is a szerződés előszerződés alapján történő létrehozatalára irányult, mert az erre történő hivatkozást a jogi érvelés kiegészítésének és nem keresetváltoztatásnak tekintette {[12]}, majd ezt a keresetet ítélte alaposnak {[31]}. Az alperes fellebbezésében – egyebek mellett – arra hivatkozott, hogy nem állnak fent a Ptk.

6:73. § (1) bekezdésében írt feltételek (7.P.20.011/2022/60. 9-10 oldal). A felperes fellebbezési ellenkérelmében (9.Pf.25.070/2023/3.) előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, abból okszerű következtetéseket vont le, valamint érdemben helyes ítéletet hozott. A felperes nem hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perbeli nyilatkozatait nem tartalmuk szerint vette figyelembe és bírálta el, mert ténylegesen nem előszerződésre alapította a szerződés létrehozatala iránti kérelmét, az elsőfokú bíróság olyan jogot bíralt el, amit a perben nem állított.

[26] A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős ítélet jogkérdésben állított hibájának az orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, nem az elsőfokú bíróság ítélete [Pp. 406. § (1) bekezdés]. A Kúria következetes gyakorlata szerint a jogerős ítélet csak olyan kérdésben, olyan jogi állásponttal összefüggésben támadható felülvizsgálati kérelemmel, amely az első- és a másodfokú eljárásnak is tárgya volt (BH1995. 163.; BH1996. 372.; Kúria Pfv.V.20.797/2016/11., megjelent: BH2017. 232.). A felülvizsgálati kérelmet nem lehet olyan új körülményre alapítani, amelyre a fél az első- és a másodfokú eljárás során nem hivatkozott (EBH2002. 653.). A felülvizsgálati kérelemben nem jelölhető meg olyan új jogszabálysértés, amelyre a fél korábban nem hivatkozott, és amelyre vonatkozóan a jogerős határozat nem tartalmazott döntést.

[27] A felperes a jogerős ítélet meghozatalát megelőzően nem hivatkozott perbeli nyilatkozatai téves értelmezésére, valamint az érdemi döntés korlátainak a megsértésére, így ezekre a Kúria sem lehetett figyelemmel. E hivatkozások érdemi vizsgálatának lehetőségét kizárta az is, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként nem jelölte meg a tartalom szerinti elbírálás elvét [Pp. 110. § (3) bekezdés], az érdemi döntés korlátait [Pp. 342. § (3) bekezdés], valamint a jogi indokolás tartalmi elemeit [Pp. 346. § (5) bekezdés] szabályozó eljárási jogszabályi rendelkezéseket. A felperes felülvizsgálati kérelmében – tartalma szerint – ténylegesen eljárási jogszabálysértést állított, megsértett eljárási jogszabályhelyet azonban nem jelölt meg. Ennek hiányában a Kúria érdemben nem vizsgálhatta azoknak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogszabályi rendelkezéseknek a megsértését sem, amelyeket a másodfokú bíróság – a felülvizsgálati eljárás során érdemben nem vizsgálható eljárásjogi álláspontjából következően – nem alkalmazott.

[28] Mindezekre figyelemmel a Kúria nem állapította meg, hogy a jogerős ítélet sértené a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[29] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 82. §-a és a 83. § (1) bekezdése alapján őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő alperes ügyvédi képvisellel felmerült felszámított felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *b)* pontja, a 3. § (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[31] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2024. április 9.

Dr. Szabó Klára s. k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s. k. előadó bíró, Dr. Cseh Attila s. k. bíró, Dr. Magosi Szilvia s. k. bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k. bíró